

personen te achterhalen. De teksten bij de foto's geven een aardige indruk van het Eemnes uit de periode van 1880 tot 1950.

Verkoop

De Historische Kring Eemnes heeft de alleenverkoop van het boek.

U kunt ervoor terecht in de Oudheidkamer, elke zaterdagmiddag tussen 14.00 en 16.00 uur.

De leden van de Historische Kring Eemnes kunnen het boek kopen voor 25 gulden. Niet-leden betalen 30 gulden.

Ook voor mensen die zich als nieuwkomer in Eemnes hebben gevestigd biedt het boek een aardige kennismaking met de jongste geschiedenis van Eemnes.

Het bestuur.

Herinneringen

Deze herinneringen schrijf ik begin januari. We hebben net weer het waanzinnige vuurwerk van de jaarwisseling achter de rug. Ook in de jaren 30 was er al wat geknal. Er waren rotjes, zevenklappers en gillende keukenmeiden, maar de meeste mensen, die op dit gebied wat wilden ondernemen, hadden daar geen geld voor of ze hadden er geen geld voor over.

Ze hadden echter een veel goedkoper middel en dat was carbid. Carbid was goedkoop en gemakkelijk te verkrijgen, de boeren gebruikten het voor de carbidlampen van hun tentwagens.

De gang van zaken was aldus: Je scharrelde een bus met deksel op, sloeg in het midden van de bodem van de bus met hamer en een draadnagel een gat en dan was het afvuurme-

chanisme klaar. Op oudejaarsavond ging je met de bus, een emmer water, carbid en een zaklantaarn naar een plek waar een straatlamp hing. Je gooide wat water en wat stukjes carbid in de bus, dan deed je het deksel er op en vervolgens moest je even wachten. Een brandende lucifer die je bij het gat in de bus hield veroorzaakte het gewenste resultaat, een knal. Om de volgende knal te kunnen produceren moest je met de zaklantaarn eerst het deksel gaan zoeken, want die was weggevlogen. Dat was geen gespetter van vuurwerk, bovendien was het in Eemnes Binnen tegen middernacht al afgelopen, want meteen na de klokslag van twaalf speelde Teus Soek op zijn trompet. Hij speelde Stille Nacht en Uren,

Een foto uit 1931. Teus Soek speelt op de accordeon; links naast hem Johanna Jacoba van Wilsum, het dochtertje van zijn zus Mietje Maria Soek, die getrouwd was met Albert van Wilsum.

dagen, maanden, jaren.
Menigeen kwam daarvoor naar buiten.

Teus Soek, Wakkerendijk 252, was een karakteristieke persoon. Behalve kruidenier was hij vóór de oorlog ook straatmuzikant. Ik mocht wel eens met mijn vader mee naar de kaasmarkt in Amersfoort. Als je geluk had, dan kwam daar een muziekgezelschapje langs. De muzikanten waren in uniform. Teus maakte deel uit van het gezelschap. Als kind heb ik ademloos naar de muzikanten en vooral naar Teus staan luisteren en kijken. Ik wilde toen trompettist worden, net als Teus.

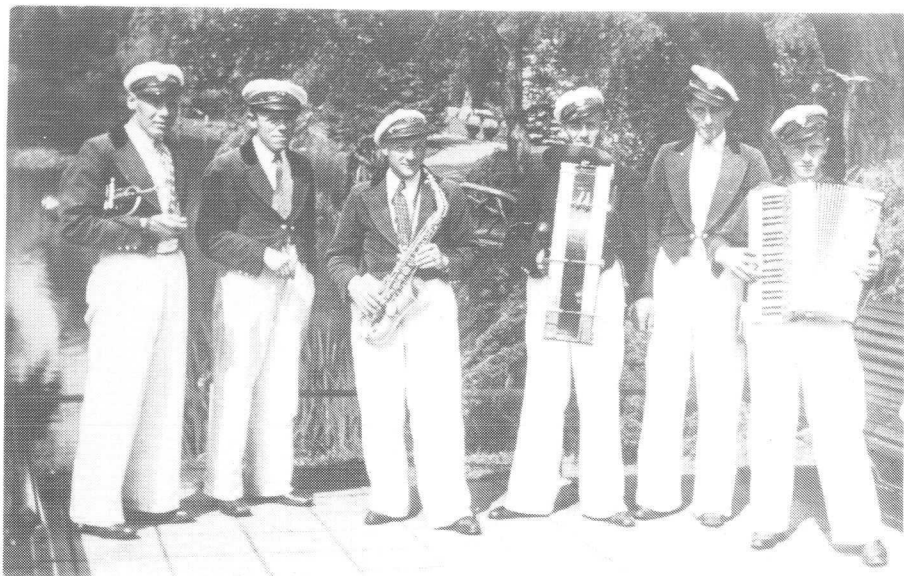
Teus was een expert in het zoeken van kievitseieren. Hij ging met een platte pet de polder in en als hij terugkwam dan stond zijn pet bol van de kievitseieren. Daar had hij niet eens zoveel tijd voor nodig.

In de oorlog kwam Teus vaak bij ons. Als hij zijn opgeplakte bonnen naar het distributiekantoor bracht, dan nam hij die van ons ook meteen mee.

Hij at in die tijd vaak met ons mee, vooral op karnemelksepap met stroop was hij dol. Teus had onder het eten altijd veel te vertellen. Hij maakte nogal wat mee, want hij was zeer veel op pad. Nu, na ruim 50 jaar, weet ik nog verschillende gebeurtenissen die hij had meegemaakt en onder het pap eten vertelde.

Achter de bakkerij van Harskamp stond het boerderijtje van Wiggerts (Wakkerendijk 232). Dat boerderijtje stond erg achteraf (nu nog), een heel eind de driest in.

Teus zond bij de jaarwisseling altijd zijn trompetklanken in de richting van de driest.

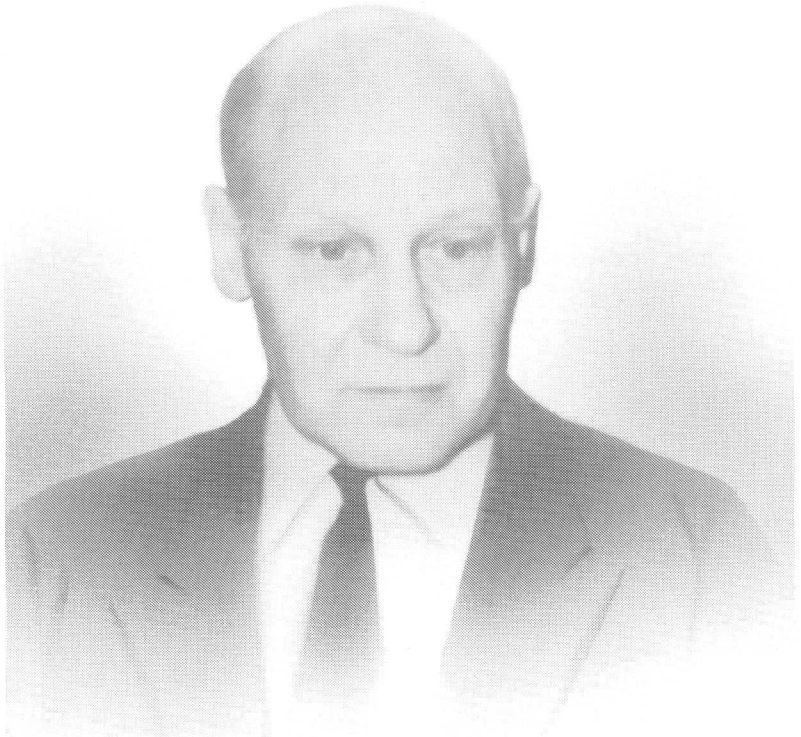
Teus Soek met de groep straatmuzikanten waarmee hij o.a. in Amsterdam geregeld speelde. Teus Soek staat helemaal links. Dit is een foto uit 1945.

De liederen waren bij Wiggerts eigenlijk het beste te horen. Teus vertelde met voldoening, dat ook vrouw Wiggerts (1870-1955) op oudejaarsavond luisterde.

Ze had tegen hem gezegd: "Wat kan jie mooi speulen Teus". Hij was er niet weinig trots op dat zo'n bejaarde vrouw als vrouw Wiggerts midden in de nacht naar zijn muziek luisterde.

Als je voor de oorlog naar Baarn ging, dan ging je net voorbij het hotel, dat toen nog Hotel Groeneveld heette, linksaf. Je kwam dan op de Van Heemstralaan. Die laan was voor de oorlog zeer fraai en indrukwekkend: Een klinkerweg met aan beide zijden twee rijen zware beuken. Tussen die rijen beuken waren zandpaden voor voetgangers.

Teus vertelde: "Ik kwam 's avonds uit Baarn.

Teus (Teunis) Soek (1904-1971). Een foto uit 1964.

Het was al laat, de straatlampen waren al uit en het licht van mijn fiets deed het niet. Het was aardedonker op de Heemstralaan. Ik zag geen hand voor mijn ogen, maar als ik naar boven keek, dan zag ik een strook van de lucht die afstak tegen de takken van de bomen, dat was mijn kompas. Plotseling streek iemand met een doek over mijn gezicht. Ik schrok me bijna dood. Ik heb er lang over nagedacht wat dat nou geweest was en nu weet ik het. De veldwachter, die daar aan de Heemstralaan woont, was me rakeling voorbij gefietst, zonder me te zien. Zijn cape streek door de wind over mijn gezicht."

In HKE, jaargang 11, nr 4 staat dat Teus in 1943 stopte met kruidenieren. Dat is juist, maar hij kwam toch nog regelmatig karnemelksepap eten en vertellen over zijn belevenissen, tot ieders genoegen.

De Meern, januari 1997
Chris Roothart
Meentweg 166
3454 AZ De Meern

Korte geschiedenis van de families Koelewijn en Manten in Eemnes

Vele Eemnessers herinneren zich nog de familie Koelewijn, die indertijd woonde op Wakkerendijk 14. Vooral "Juffrouw" Marie Koelewijn zal nog bij velen voortleven als de kleuteronderwijzeres van de Prot. Chr. Kleuterschool in Eemnes. Haar moeder was Maria Manten. Vandaar dat we in dit artikel de families Koelewijn en Manten achtereenvolgens willen uitwerken.